"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନର ଦୃଷ୍ଟି ମିଳିଛି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଏଣେ ତେଣେ ଭଟକିବା ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇଛି, ତୁମେ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଉଛ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେଉଁ ଶକ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଶକ୍ତି କେଉଁ ବିଶେଷତା କାରଣରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ?

ଉତ୍ତର:- ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ଥିଲା ଏବଂ ସେହି କ୍ଷମତା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏକ ମତର ବିଶେଷତା କାରଣରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଏକମତ ଥିବା କାରଣରୁ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ରଖିବାର ଦରକାର ପଡୁନଥିଲା । ଦେବତାମାନେ ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ଶ୍ରୀମତ ନେଇଥାନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ଜଣେ ରାଜାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ହିଁ ଦୈବୀ ପରିବାର ଥାଏ, ଦ୍ୱିତୀୟ ମତ ନଥାଏ ।

ଗୀତ:- ନୟନ ହୀନକୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ ପ୍ରଭୁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ପୂର୍ବରୁ ଏହି ନେତ୍ର ନଥିଲା, କେଉଁ ନେତ୍ର ? ଜ୍ଞାନର ନେତ୍ର ନଥିଲା । ଅଜ୍ଞାନର ନେତ୍ର ତ ଥିଲା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଆଉ କାହା ଭିତରେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସଦ୍‌ଗତି ହୁଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମ ଯିବାକୁ ହୁଏ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ମିଳିଛି କିପରି ସୁଖଧାମ ବଦଳିଯାଇ ପୁଣି ମାୟାର ରାଜ୍ୟ ଅଥବା ଦୁଃଖଧାମ ହୋଇଥାଏ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଡାକିଥା'ନ୍ତି ନୟନହୀନକୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ ପ୍ରଭୁ । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଯଜ୍ଞ, ଦାନପୁଣ୍ୟ ଆଦିରେ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମ ଯିବାକୁ କୌଣସି ରାସ୍ତା ମିଳିନଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଏଠାରେ ନିଜ ନିଜର ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମଧ୍ୟ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି, କହିଥା'ନ୍ତି ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ । ସେଥିପାଇଁ କେତେ ଯଜ୍ଞ-ତପ-ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ଆଦି କରିଥା'ନ୍ତି । କେତେ ଏଣେତେଣେ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମରେ ଏଣେତେଣେ ଘୁରିବୁଲିବାର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ, ସେମାନେ ତ କେବଳ ଶାସ୍ତ୍ରର ପାଠ ଏବଂ ଲୌକିକ ପାଠ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ପିତା ଶିବବାବାଙ୍କୁ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଜ୍ଞାନ ସେତେବେଳେ ଆସି ଦେଇଥା'ନ୍ତି ଯେତେବେଳେ କି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ହେବାର ଥାଏ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳିବାର ଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଯାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେବଳ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଭାରତରେ ହିଁ ଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ବାକି ସମସ୍ତେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ବସିଛ । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ରାଜଧାନୀ ତ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଅନେକ ମତ ଚାଲୁଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ କେବଳ ମହାରାଜାମାନଙ୍କର ହିଁ ମତ ଚାଲିଥାଏ, ସେଠାରେ କେହି ମନ୍ତ୍ରୀ ନଥା'ନ୍ତି । ଏତେ ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ପତିତ ହୋଇଯା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଆଦି ରଖିଥା'ନ୍ତି କାହିଁକିନା ସେହି ଶକ୍ତି ଆଉ ରହିନଥାଏ । ଏବେ ତ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏକ ମତ ଥିବା କାରଣରୁ ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସେହି ଶକ୍ତି ନେଉଛ, ତେଣୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ ରାଜ୍ୟ କରୁଛ । ତାହା ନିଜର ହିଁ ଦୈବୀ ପରିବାର ଅଟେ । ଏବେ ଏହା ତୁମର ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛ ତେଣୁ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରର ଅଟ । ଯଦି ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି ଭୁଲିଯାଉଛ ତେବେ ଆସୁରୀ ପରିବାରର ଅଟ । ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଅଛ ଏବଂ ପୁଣି ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଯାଉଛ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା କେତେ ସହଜ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମୁସ୍‌କିଲ୍ ଲାଗୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଦେହ ଦ୍ୱାରା କର୍ମ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଦେହ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେ କର୍ମ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ମଧ୍ୟ ଆମେ କିପରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ପରନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ କିଛି କାମ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି, ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । ଭକ୍ତିରେ ଏପରି କ'ଣ କୁହାଯାଏ କି ସାରାଦିନ ଭକ୍ତିକର । ସେଥିରେ ସକାଳ, ସନ୍ଧ୍ୟା କିମ୍ବା ରାତ୍ରିକୁ ଏହିଭଳି ସମୟ ଥାଏ । ପୁଣି ମନ୍ତ୍ର ଆଦି ଯାହା ମିଳିଥାଏ, ତାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ । ଏକାଧିକ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଛି ଯାହାକି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପଢିଥା'ନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଆଦି ପଢିବାର ନାହିଁ ନା ଶାସ୍ତ୍ର ରଚନା କରିବାର ଅଛି । ଏହି ମୁରଲୀ ମଧ୍ୟ ସତେଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁସିରେ ରହିବା ପାଇଁ ଛପା ଯାଉଛି ବାକି କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ଏସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଜ୍ଞାନ ତ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ଭବନ ନାମ ରଖାଯାଇଛି, ଯେପରି ସେଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଶିଖାଯାଉଛି!

ବିନା ଅର୍ଥରେ ଏଭଳି ନାମ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଜ୍ଞାନ କ’ଣ, ବିଜ୍ଞାନ କ’ଣ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣୁଛ । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଯାହାକୁ ବିଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି ଏବଂ ଏହା ହେଲା ଜ୍ଞାନ, ଯେଉଁଥିରେ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ବିଷୟରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ କିପରି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ସେ ପାଠପଢ଼ା ହଦର ଅଟେ । ଏଠାରେ ତ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ବେହଦର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଅଛି । ଅମେ କିପରି ରାଜ୍ୟ ନେଉଛୁ । କେତେ ସମୟ ଏବଂ କେବେ ରାଜ୍ୟ କରିଥିଲେ, କିପରି ରାଜଧାନୀ ମିଳିଥିଲା ଏହି କଥା ଆଉ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସି ନଥାଏ । ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର ଅଟନ୍ତି । ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି, ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମାକୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ ମନୁଷ୍ୟ କହିଦେଇଥା’ନ୍ତି — ଅମୁକ ନିର୍ବାଣ ଗଲା କିମ୍ବା ଜ୍ୟୋତିରେ ମିଶିଗଲା ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ର ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରରେ ଆସିଥା’ନ୍ତି, ଏଥିରୁ କେହି ଜଣେ ମଧ୍ୟ ବାଦ୍ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଇଥାଏ, ଏହା କେତେ ବଡ଼ ଡ୍ରାମା । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଆତ୍ମା ଅଛି ଏବଂ ସେହି ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ଭରିହୋଇ ରହିଛି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ... ଯଦି ଡ୍ରାମା କହୁଛ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ତା’ର ସମୟର ଅବଧି ମଧ୍ୟ ଥିବା ଦରକାର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଡ୍ରାମା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଅଟେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଡ୍ରାମା ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ଅଟେ । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ବାବା ଆସି ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ, ଏହି ସମୟର ହିଁ ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ, କୌରବମାନେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିଲେ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନେ ଆଲୋକରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ କଳିଯୁଗ ତ’ ଆହୁରି ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ଚାଲିବ । ଏକଥା ଜାଣିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଭଗବାନ ଆସିଛନ୍ତି, ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତେ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଲଢାଇ ଦେଖିଥା’ନ୍ତି ତ କହିଥା’ନ୍ତି ଏହା ତ ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢାଇର ଚିହ୍ନ । ଏହିଭଳି ରିହଲସଲ୍ ତ ହୋଇଚାଲିବ । ପୁଣି ଚାଲୁଚାଲୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କ’ଣ ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାପନା ହେଲାଣି । ଗୀତାରେ କ’ଣ ଲେଖାଅଛି ଯେ, ବାବା ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ଏହିଠାରେ ହିଁ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ତ ପ୍ରଳୟ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ଆଉସବୁ ମରିଗଲେ, ବାକି ୫ ପାଣ୍ଡବ ରହିଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାହାଡ଼ ଉପରୁ ଖସି ପଡ଼ି ମରିଗଲେ । ରାଜଯୋଗ ଦ୍ୱାରା କ’ଣ ହେଲା, କିଛି ମଧ୍ୟ ଜଣାନାହିଁ । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଲୌକିକ କଥା, ହଦର ରଚନା, ହଦର ବ୍ରହ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ଲୌକିକ ପିତା କରିଥା’ନ୍ତି । ପାଳନା ମଧ୍ୟ କରିଥା’ନ୍ତି ବାକି ପ୍ରଳୟ ବା ବିନାଶ କରିନଥା’ନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥା’ନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଆସି ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହା (ବ୍ରହ୍ମା)ଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରଚନା କରୁଛି । ସିଏ ଆମର ପିତା ତେଣୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପରିବାର ଅଟେ, ଏହା ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ କଥା, ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର କଥା । ଏକଥା ମୁସ୍କିଲ୍‌ରେ କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କର, ଆତ୍ମା ହିଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ଧାରଣ କରିଥାଏ । ଶରୀରରେ ହିଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ ରହିଥାଏ । ନାମ, ରୂପ ଚେହେରା ସବୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଜଣଙ୍କର ଚେହେରା ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିନଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାଇଁ ନିଜସ୍ୱ ଚେହେରା ରହିଛି । ନିଜର ଅଭିନୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । ଏଣୁ ଏହାକୁ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତେବେ ଆମେ କାହିଁକି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ନ କରିବା । ଏହା ହିଁ ମେହେନତର କଥା ଅଟେ ।

ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ବସୁଛ ସେତେବେଳେ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସୁଛି, ମାୟା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲେ, ସେଥିପାଇଁ ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ମାୟା ଘଡ଼ିଘଡ଼ି ଯୋଗକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବ । ସଂକଳ୍ପ ବିକଳ୍ପ ଏଭଳି ଆସିବ ଯାହାକି ଏକଦମ୍ ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କରିଦେବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ମେହନତ କର । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ବଶୀଭୂତ କିପରି ହେଲା । ଏମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରୁ ମିଳିଲା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ମିଳୁଛି । ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ବିକାର ନଥାଏ । କାରଣ ସେଠାରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ପରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ରାବଣ କେଉଁ ବସ୍ତୁ, ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଡ୍ରାମାନୁସାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ନେତି-ନେତି କହିଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏମାନଙ୍କ ଆଗରେ ତମୋପ୍ରଧାନ କନିଷ୍ଟ ପୁରୁଷମାନେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁଥା’ନ୍ତି । ବାବା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତ ଗୋଟିଏ କଥା ଉପରେ ପକ୍କା କରିନିଅ — ନିଜକୁ ଆତ୍ମ ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏଥିରେ ହିଁ ମେହେନତ ଅଛି । ଯେପରି ୮ ଘଣ୍ଟା ସରକାରୀ ଚାକିରୀ ହୋଇଥାଏ ନା । ଏବେ ତୁମେ ବେହଦର ସରକାରଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ଅଟ । ତୁମକୁ ଅତି କମ୍‌ରେ ୮ ଘଣ୍ଟା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବାର ଅଛି । ତୁମର ଅବସ୍ଥା ଦିନେ ଏଭଳି ପକ୍କା ହୋଇଯିବ ଯାହାକି କାହାର ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତି ଆସିବନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଦେବ । ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା ହେବେ । ଜଣେ ରାଜାଙ୍କର କେତେ ଢେର ପ୍ରଜା ଥା’ନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଠାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜା ତିଆରି ହୁଅନ୍ତି । ତୁମେ ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା ପୂଜନୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ । ୧୬୧୦୮ର ମାଳା ମଧ୍ୟ ଥାଏ । ଗୋଟିଏ ବଡ ବାକ୍ସରେ

ପଡିଥାଏ । ୮ର ମାଳା ଅଛି ଏବଂ ୧୦୮ର ମାଳା ବି ଅଛି । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ପୁଣି ୧୬୧୦୮ର ମଧ୍ୟ ମାଳା ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରିଣତ କରୁଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ତୁମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲ, ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଛ । ଏହି ଦାଦା (ବ୍ରହ୍ମା) କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ନିଜେ ମାଳା ଗଢେଇଛି । ଏମିତି ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ରୁଦ୍ର ମାଳା ରହିବା ଦରକାର । ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ରୁଦ୍ରର ମାଳା ପୁଣି ରୁଣ୍ଡମାଳା (ବିଷ୍ଣୁମାଳା)ରେ ଆସିଥାଅ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଅଛି ରୁଦ୍ରମାଳା ଯେଉଁଥିରେ ଶିବ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ରୁଣ୍ଡ ମାଳାରେ ଶିବ କେଉଁଠାରୁ ଆସିବେ । ତାହା ହେଲା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳା । ଏହି କଥାକୁ ମଧ୍ୟ କେହି କ'ଣ ବୁଝିଛନ୍ତି! ଏବେ ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ଯାଇ ଶିବବାବାଙ୍କର ଗଳାର ହାର ହେଉଛୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ମାଳା ତିଆରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ମାଳା ନଥାଏ । ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବ ପୁଣି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ ହିଁ ଆସି ରାଜ୍ୟ କରିବ । ଏହି ପାଠପଢା ଆଉ କୌଣସି ଜାଗାରେ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଏବେ ଆମେ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ଛାଡି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବୁ । ସମଗ୍ର ଭାରତ ବର୍ଷ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବ । ବିଶେଷ କରି ଭାରତ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । ଏହା ୫୦୦୦ ବର୍ଷର କଥା, ଲକ୍ଷେ ବର୍ଷର କଥା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ହେଲା । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହିପରି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାକି ଏଭଳି କିଛି ନୁହେଁ । ଏତେ ପୁରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଦି କ'ଣ ଅଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଥା'ନ୍ତି ପରେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମବାଲା ଆସିଥା'ନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଜିନିଷ କ'ଣ କାମରେ ଆସିବ । କେତେ କିଣୁଛନ୍ତି, ପୁରୁଣା ଜିନିଷର ବହୁତ ମୂଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ତ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି, କେତେ ଶିବଲିଙ୍ଗ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ, ଏକଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାର ରୂପ ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ । ବାବା ହିଁ ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁରେ କେତେ ପାର୍ଟ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି, ଏହି ଡ୍ରାମା ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଚାଲିଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସେଠାରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରାୟଃ ଲୋପ ହୋଇଯାଏ । ତେବେ ପୁଣି କେହି ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବେ କିପରି । ଏସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ପାଇଁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରୀୟ ତିନି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନ ଭବିଷ୍ୟତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ହେଉଛି ଏହି ପାଠପଢା ଯାହାକି ତୁମେମାନେ ପଢୁଛ ତାହା ଏହି ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଅଟେ । ଏହାର ପ୍ରାରବ୍ଧ ତୁମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ମିଳିବ । ଏହି ପାଠପଢା କେବଳ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ତ ନିଶ୍ଚିତ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ହୋଇଥିବେ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ସାରା ଦିନ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ଅସମ୍ଭବ ତେଣୁ ଚାର୍ଟ ରଖ, ଦେଖ ମୁଁ କେତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିପାରୁଛି ? ଯଦି ଦେହର ଅଭିମାନ ଥିବ ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି କିପରି ରହିପାରିବ ! ପାପର ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବହୁତ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରୁହ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ର ପକେଟରେ ରଖିଦିଅ, ପରନ୍ତୁ ତୁମେ ଘଡି ଘଡି ଭୁଲିଯାଉଛ । ଅଲଫ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି ସବୁ ମନେ ପଡିଥାଏ । ବ୍ୟାଚ୍ ତ ସବୁବେଳେ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ । ବହି ମଧ୍ୟ ସାଥିରେ ରଖ, ଯଦି କୌଣସି ଭଲ ମନୁଷ୍ୟ ଜୁଟି ଗଲେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଦିଅ । ଭଲ ଲୋକ କେବେ ମାଗଣାରେ ନେବେ ନାହିଁ । ଯଦି କହିବେ, ଏହାର ଦାମ୍ କେତେ ଅଛି ? କୁହ — ଏହା ଗରୀବଙ୍କୁ ତ ମାଗଣାରେ ଦିଆଯାଉଛି, ବାକି ଯିଏ ଯେତେ ଦେବେ । ତୁମ ଭିତରେ ରାଜକୀୟ ଢଙ୍ଗ ରହିବା ଦରକାର । ତୁମର ପରମ୍ପରା ଦୁନିଆଠାରୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା ହେବା ଦରକାର । ଭଲ ଲୋକ ଆପେ ହିଁ କିଛି ନା କିଛି ଦେଇଦେବେ । ଏହା ତ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇଥାଉ । କେହି ପଢି ସାରି ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖକୁ ପଇସା ପଠାଇ ଦେବେ । ଖର୍ଚ୍ଚ ତ ତୁମେ କରୁଛ ନା । କୁହ, ଆମେ ନିଜର ଶରୀର, ମନ, ଧନ ଭାରତର ସେବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛୁ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏହି ବେହଦର ସରକାରଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅତି କମ୍‌ରେ ୮ ଘଣ୍ଟା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗ କରିବା ସମୟରେ ମାୟା ଯେଉଁ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି ସେଥିରେ ବିଚଳିତ ହେବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟ ହୋଇ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ବେଗର ଟୁ ପ୍ରିନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଭିକାରୀରୁ ରାଜକୁମାର ହେବାର ଅଭିନୟକୁ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ସଦା ତ୍ୟାଗୀ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟତରେ ବିଶ୍ୱ ମହାରାଜନଙ୍କ ଭିତରେ ଦାତା ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ରହିବ ସେହିପରି ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ହିଁ ନିଜ ଭିତରେ ଦାତା ପଣିଆର ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଗ୍ରତ କର । କାହାଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସହଯୋଗ ପାଇଲେ ଯାଇ ସହଯୋଗ କରିବି — ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ନ ଆସୁ ତେବେ କୁହାଯିବ ବେଗର ଟୁ ପ୍ରିନ୍ସ । ନିଜେ କାହାଠାରୁ କିଛି

ନେବାର ଇଚ୍ଚା ରଖିବାର ନାହିଁ । ଏହିସବୁ ଅଳ୍ପକାଳର ଇଚ୍ଛାଠାରୁ ବେଗର ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛା ଶୂନ୍ୟ । ଏହିଭଳି ବେଗର ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଗର ଟୁ ପ୍ରିନ୍ସ ହେବାର ପାର୍ଟ ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ କରୁଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ସଦା ତ୍ୟାଗୀ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମା, କାରଣ ତ୍ୟାଗ ଆଧାରରେ ସଦାକାଳର ଭାଗ୍ୟ ସ୍ୱତଃ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀପଣିଆର ଆସନ ଉପରେ ଏକ ଦ୍ରଷ୍ଟା ରୂପରେ ବସି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖେଳକୁ ଦେଖ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***